

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Mártzius' 29-dikén, 1825.

Franczia Ország.

A' Párisi Monitör jelenti, hogy az Austriai Cs. K. Házi, Udvari és Státus Cancellariust, Metternich Ő Herczagségét, a' ki Márczius' 14-dikén reggeli 8 és 9 óra közt oda megérkezett, azon hónapnak 17-dikén magános audientzián fogadta Király Ő Felsege.

A' Londoni Austriai Cs. K. Nagy Követ Eszterházi Pál Ő Herczagsége 's a' Bécsi Franczia Nagy Követ Marquis Caramán is megérkeztek e' napokban Párisba.

A' Franczia külső dolgokra ügyelő Ministernél Báró Damásznál Conferenciát tartottak Márcz. 14-dikén az Austriai és Orosz Császári Nagy Követek 's a' Pruszsus Követ, 's ennek végződése után Gróf Pozzo-di-Borgó látogatására ment Metternich Ő Herczagségének, mellyet azon napon a' Párisban lévő több nagy Követek és Követek is cselekedtek. — Metternichné Ő Herczegaszszonysága, ki már régebben Párisba vette útját, úgy elegésségtelenedt, hogy félteni lehet.

Eddig sokak kételkedtek azon, hogy mostanság véghez menne Rheimsban a' Koronázás: de már most nem lehet eránta kételkedni, mert már tiszti képpen kihirdettetett, hogy Május' 15-dik napján valósággal meg fog történni. A' törvényhozó Kamarák, mint hogy ők is jelen fognak ezen fényes pompán lenni, az alatt kétség kívül félbe fogják szakasztani tanácskozásait.

Franczia Király Ő F. ge a' Sz. Lélek' Rendjével tisztelte-meg Metternich Ő Herczagségét.

Mint hogy most sokszor emlegetjük ezen koronázást, nem gondoljuk, hogy Olvasóink előtt unalmasok leszünk, ha a' Franczia Királyi koronázásokrol a' következő jegyzéseket ide teszszük: —

A' X-dik Károly Király' koronázatása a' XVI-dik Lajos koronáztatására emlekeztet bennünket, a' melly 1776-ban Junius' 11-dikén ment véghez, a' melly azért is nagyon nevezetes volt, hogy abban a' régi Franczia Monárkháknak koronázási szokásaik legnagyobb pentossággal megtartattak, 's a' szent Olajos-palaczk ekkor tette az utolsó szolgálatot. Szembe tűnt volt ezen alkalmatossággal, hogy a' Király éppen a' Czeremonia-közben kezét a' Koronára tévén, illy megjegyzésre méltó módon szollott: „Nékem ez alkalmatlankodik.“ — Csak-nem hasonlóan szollott volt III-dik Henrik is mikor őtet megkoronázták: „Szurja a' fejem.“ A' III-dik Henrik' erűszakos halála és szavainak hasonlatossága az Udvariaknak meghökkenést sőt félelmet is okozott. Hanem ezen visszaemlékezéseket ennyibe hagyván, szolljunk csak a' koronázásrol: —

Vasárnapon a' mondott Jun. 11-dikén Rheimsban már reggeli 6 óraker mindenek mozgásban valának. Az Érseki Kánonok, maga az Érsek (Herczeg Roche-Aymont) a' Cardinálisok, az egyéb fő Papság, a' Ministerek, Marschallok, Státustanátsok

sok, Követek 's egyebek, a számokra határozott helyeken megjelentek. Hetedfél órakor a Világi Pairek is mind helyeikre ültek régi nevezeteik szerint, mint p. o. a Burgundiai, Aquitaniai és Normandiai Hercegek, a Toulousei, Flandriai, Champagnei Grófok 's a többi. A Papi-Pairek papi-ingel és Püspöki süveggel jelentek meg. — A Laoni és Beauvaisi Püspökök 7 órakor a Király elhozására indultak. Előttök az Érseki Kánonokok, 's ezek előtt a fő Czerimoniamester Marquis-de-Dreux, mentek. A Király szobájának ajtajáig egy hosszú fedett folyason mentek végig, a melyet, mint a régi szokás szerint kívántatott, bezárva találtak. A Kántor vagy Idősb Kánonok a pálcájával bekopogtatván, belőlről így szollott a fő Kamarás úr: „Kik vagytok? de az ajtót nem nyitotta meg. — „Mi a Királyt keressük“ — így felelt az idősebb Püspök. — „A Király alszik (meghalt)“ — így szollott belőlről a fő Kamarás úr. — A Kántor Kánonok ismét kopogtatott, 's erre is csak az előbbi kérdés és felelet tétettek. — A harmadik versben is kopogtatván a Kánonok 's a Kamarás úr arra most is úgy felelvén, hogy a Király alszik, erre már most e-képpen szollott a Papi-Pair (Püspök) — Mi Tizenhatodik Lajost keressük, kit az Isten nekünk Királynak adott. — Ezen szokra megnyiták az ajtónak két szárnyai, 's a fő Kamarás úr a két fő Papot a Királyhoz vezette, a ki egy parádé-ágyon feküdt, 's előtte mélyen meghajtották magokat a fő Papok.

A Király karmazsin-színű rövid kamisolba (ing forma rövid alsó ruhába) volt öltözve, a mely arannyal prémezve, 's azon helyeken, hol a Király testének meg kellett kenettetni, felhasítottá volt. Egyéb ruházatja állott: egy hosszú, ezüst matéria, felső ruhából; a fején egy fekete bársony siphával, vagy süveggel a mellét sorbafűzött gyemántok és tollú

bokréta ékesítettek. A Püspök oda adván Ó Felségének a szentelt vizet így imádkozott: „Mindenható Örök-Isten, ki a te szolgálodat XVI-dik Lajost Királynak választottad, adjad neki azon kegyelmet, hogy Országlása alatt alattvalójának javát előmozdítisa, 's hogy az igasság' és egyenesség' útjáról soha el ne távozzék.“ A könyörgésnek elmondása után két felőkaron fogták Ó Fgét a két fő Papok 's az ágyról leemelvén éneklés és imádkozás közben vezették-el a feljebb említett folyosón végig a templomba.

Már most 7 óra lévén a Szentolajos palaczkocska is megérkezett. A Sz. Remigius (S. Remy) Apátursága béli Nagyprior szent pompával, hozta menyezet alatt, melyet 4 Bárók tartottak, 's a melyet Fő személyek kísérték mint kezesek, kik magokat előre arra kötelezték esküvés által, hogy szemeiket a szent Olajos-palaczkóról (*) el nem veszik, 's arról, hogy ennek semmi bántódása nem fog történni felelni fognak.

Megérkezvén a templom fő ajtaja elejébe, a Nagyprior kezéből az Érsek vette által a szent palaczkot, ki azt illy szavakkal adta által az Érseknek: „Uram! Az urra bízom ezen drága kintset, melyet Clovis Királynak 's az utánna következett Királyoknak felkenettetésekre az Eg Szent Remigiusnak küldött; de kérem az urat hogy a régi szokás szerint kötelezze-el magát, hogy azt nekem a XVI-dik Lajos Király felkenettetése után ismét vissza adja. Ezen szavak után, illy esküvést tett-le az Érsek: — „Én tisztelettel által veszem ezen Szent Olajos-palaczkot, 's megígérem az úrnak Papi-szavamra, hogy azt, a felkenési munka után ismét vissza adom.“

Ezen szok után az Érsek Cardinalis de-la-Roche-Aymon a Nagyprior kezéből a palaczkotskát elvévén, felment a kar felső léptsőjére 's a szent edényt az Ol-

tárra letette, 's onnét a' Királyhoz men-
vén elfogadta tőlle a' Franczia Korona alá
tartozó minden Egyházak eránt való Ol-
talmazást illető esküvést, melyet a' Ki-
rály ülve és fedett fővel mondott-el.

Az esküvés után az egész Gyüleke-
zetnek megmutatták két Pap-Pairek a' Ki-
rályt 's ezt kérdették: Elfogadjátok-e XVI-
dik Lajos Királyt a' ti Királyotoknak. A'
Gyülekezet mélységes' tisztelettel való hal-
gatás által felelt, hogy elfogadja. — Elk-
kor oda-tartotta az Érsek az Evangeliumot
a' Királynak, melyre Ó Felsege megeskü-
vén megígérte, hogy a' Szent Léleknek
és Szent Lajosnak Rendjeiket fenntartja,
az utolsó Rendnek Keresztjét mindenkor
hordozni fogja, a' Duellumot tárgya-
zó Ediktumot megtartatja, és a' bűnös e-
ránt senkinek kérelmére kedvezéssel nem
fog viseltetni.

Már most kezébe adták Király Ó F.gé-
nek a' Nagy Károly' kardját 's ezt Ó F.ge
által adta az Ország' Nagy Connetabelé-
nek (a' Korona' Nagy Hadi Vezérének), li
azt az egész koronázási czerimonia alatt
a' hogyivel felfelé a' kezébe tartotta. A'
kard' általadása közben is imádságok tar-
tattak.

Az imádságoknak végződése után meg-
nyitotta a' Misemondó fő Pap a' Szent Ola-
jos palackotska' száját, 's néhány tsep-
pet arra való edénykébe töltvén, a' Király
ekkor az Oltár' elibe egy violaszín pár-
nára letérdelt, 's jobbja felől az Érsek
is melléje térdeplott, 's mind ketten így
térdepelve maradtak mind addig, míg a'
Püspökök az egész Litaniát élénklették.
Ekkor mind ketten felállván, az Érsek a'
maga karos székebe be ült, a' Király pe-
dig elejébe letérdelt, 's a' szent Olajjal,
a' feje' tetején, a' mejjén, a' két vállai közt,
a' jobb és bal vállain, 's a' jobb és bal
könyökein megkenetett. A' kenés közben
különbkülönb. imádságokat mondott az
Érsek.

Ezen hét kenések után feladta a' Fő
Kamarás úr a' Királyra a' Tunikát, a'
Dalmatikát, és a' Királyi hölgymenyet-bőr
palástot, melyekről azt mondják, hogy e'
három Rendnek, az Al-Diakonusoknak,
Diakonusoknak, és Papoknak symbolu-
maik volnának. — Már most a' Misemon-
dó Pap előtt is letérdelt Ó Felsege 's ezen
állásban a' 8-dik kenetet is elfogadta at-
tól a' jobb tenyerén, 's a' bal keze' te-
nyerénn a' 9-diket, mely az utolsó volt,
's azután ugyan ezen Fő Pap a' Király'
jobb keze' negyedik újára egy gyűrűt du-
gott, mely a' Király és Nép között ural-
kodó egységnek symboluma szokott len-
ni. Már most az Érsek felvette az Oltárról
az oda tétett Királyi páltzát 's az ügy-
nevezett Igasság' kezét, 's az elsőt a' Ki-
rály' jobb, másikat a' bal kezébe ad-
ta. (**)

Ennek végződésekor a' szokott rend-
tartások szerént megszűnt egy kis ideig a'
Papok' felső foglalatoskodása. A' Pecsét-
őrző Nagymester az Oltárra fellépvén a'
Paireket nevenként egyiket a' másik után
a' Koronázás' munkájára elészöllította, a'
kik oda menvén a' Király mellett felke-
rületet formáltak 's ekkor a' Papság ismét
hozza fogott a' maga foglalatosságaihoz.
Az Érsek a' Nagy Károly' Koronáját (***)
az oltárról felvévén azt a' Király' fejére
tette, 's ugyan azt ezen szempillantásban
valamint a' Papi úgy a' Világi Pairek is
kezeikkel megillették, mely által azt jelen-
tették, hogy ők a' Királyi Koronát megtarta-
ni és oltalmazni mindég készek lesznek.

Mind ezeknek vége lévén jobb kar-
jánál fogva 's minden Pairektől 's a' Ko-
rona' Nagy Tisztjeitől kísértetve egy thro-
nushoz vezetve az Érsek a' Királyt, a' ki
abba a' Papságnak Imádságai közt beült.

Ez is megesvén levette az Érsek a'
maga' fejéről az Érseki süveget, 's magát a'
Király előtt meghajtván 's őtet megcsokol-
ván e'képpen szollott: — Viva! Rex

in aeternum! Hasonlóképpen cselekedtek a' Papi és Világi Pairek is egymás után. Ekkor a' templom' ajtaji kinyitván, a' nép abba nagy sokasággal bement, 's minden szegletéken ezen kiáltozás hasogatta a' levegőt egész a' boltozatig: — Vive le Roi!

(*) A' kis Szent Olajos-palaczk (a' Sainte Ampoule), a' Királyok' koronázatásához kívántató szerek között: a' legmegkívántatóbb, egykisded kerek üvegpalaczk volt, a' melly oly csudálatos Balsammal volt töltve, hogy soha el nem fogyott. Legelőbb az I-ső Clovis felkenettetéskor és koronáztatásakor használták. Tudniillik, mint mondják ekkor hozta azt egy fehér galamb az orrán fűgve a' levegőből Remigius szent Püspöknek, ki a' szokott felkenő Olajról megfelejtkezett vala (Ezen sz. Püspök 535-ben halt-meg). A' szent edénykét azután mind a' Sz. Remigius' temetősírában tartották, kinek jó gondviselés alatt tartatott ép holt-tetemei a' rolla nevezetű Apáturság' templomában egy ereklys-ládában nyugodtak 's a' sz. edényke is hasonlóképpen egy különkülönb színű drágakövevel kirakatott arany ereklys ládátscában tartatott.

(**) Ezen pálcza napkeleti jó féle gyöngyökkel kirakatott emaillos aranyból készült. A' hossza valami 6 lábnyomni. Ki-álló munkával látszik rajta a' Nagy Károly' képe, kezében az Ország' almáját tartván 's egy széken ülve, a' mellyet két orosz lányok 's két sasok ékesítenek. Az úgy nevezett Igasság' kezé pedig egy másfél lábnyomnyi hosszúságú, rubinokkal és jó féle gyöngyökkel kirakatott csupá arany pálcza: melynek felső végén egy elefánt csontból való kéz találtatik. Pántlika formára, egymástól hasonló távolságra három jóféle gyöngyből, gránátokból 's több c'félekéből álló koszorúk látszanak a' pálczán lefelé körüskörül futni.

(***) Nagy Károlynak ezen Koronája a' S. Denysi Apáturság' templomában tartatik. Aranyból készült 's rubinokkal és Saphirekkel van megrakva és kiczifrázva; karmazsin-atlatz sipka-bélése van; a' felső részén arany lilium áll, mellyet 36 napkeleti jóféle gyöngyök vesznek körül.

Méltó leszen ezen Francia Királyok koronázásának még egy nevezetes szokásáról megemlékeznünk. A' templomban ezen alkalmatosságra sok minden féle madarakat szoktak szabadon bocsátani, mellyek a' magok elszabadulásának örvendrén vidágozva rebdesnek énekelnek és csirokolkolnak a' levegőben, melly által arra emlékeztődnek az emberek, hogy az Ég és Föld' Királyának az Égben angyal, a' levegőben madár, 's a' földön ember imádóji találatnak.

Spanyol Ország.

Barcellonában illy Hirdetést bocsátott közre a' Kataloniai Francia Kommandáns: —

„Az alább-irt már tisztiképpen tudtokra adatta az ott lévő Spanyol Tisztikaroknak, hogy az ő hivatala azt parantsolja néli, hogy meg ne engedje az olly politikai bűntételekért eshető emberöletéseket, mellyek a' Spanyol Király által meghatározott Amnestiának, vagy pedig az Angouleme Fr. Királyi Princz által engedtetett vagy általa megerössített Capitulációknak előtte történhetek. Illy nyilatkoztatás után azt várhattuk volna, hogy illy fontos határozást nem fognak alattomos álnokság, és minden egycnességtől távol lévő mestersegek által kikerülni próbálni. Mindazonáltal még is megtörtént, hogy Riu Jó'sef, az a' Vadász-katona, ki abból a' seregből való, melly a' csatázó mezőn Lers mellett kapitulált, az Eskuedrai Nozos (politiziai) katonák által fényes nappal elfogattatván, 's a' következtett napig

a' politiziai háznál tartatván ekkor titkos öltözetben ugyan Mozósok által Febr. 19-dikén a' rárosból kivitetett, 's e'képpen a' Francia Kommandáns tartozó vigyázása a' Puerta-nuovánál megcsalattatott. Hasonlóképpen kivitetett ezen városból (Barcellonából) mindjárt a' következő napon Febr. 20-dikán jókor reggel egy fedett szekérben egy más fogoly. Egy Biró és egy Aktuárius mentek utánnok 's a' kiket Febr. 21-dikén két Hóhérok követték. Az utolsó fogolyról nem tudhatjuk, hogy ez is belé volt-e valamely Capitulázióba foglaltatva, vagy pedig ötét valami egyéb bűnért vitték ki; de rajta leszünk, hogy kitanúlhassuk miért vitték ezt ki. Azonközben már csak az ő titkos kivitetetésük is elég okul szolgálhat azon Tisztikarok ellen való panaszra, a' kik parantsolatot adtak arra, hogy ezen emberket oly nagy titkolódással vigyék ki a' kapukon, hogy azon vigyázók észre ne vehessék, kikre e'féléknek megvizsgálása van bízattatva. A' Francia Kommandáns nagyon távol lévén attól, hogy az igasságnak kiszolgáltatása' cskébe gátot tegyen, sokkal inkább segélleni iparkodik a' Tisztikarokat a' törvényeknek végrehajtásában: hanem más felől a' magános indulatoskodás' elősegéllésére szolgálható visszaélésre se' nyithat ajtót, ralamint szintén számadásra se' teheti ki magát oly cselekedetek miatt, mellyek az ő felvigyázása alá bízott váraknak nyugalma't megzavarhatnák; melyre nézve következők parantsolatnak-meg: —

„A' Barcellonai kapukon álló strázsa kommandánsok semmiféle Mozót vagy egyéb fegyveres embert ki nem bocsátanak többé a' városból, ha csak a' Várkommandáns által vidimáztatott] engedelemlirást nem mutat elé. A' strázsa' szorosan vigyázni tartoznak, hogy a' nevezett politiziai fegyveresek a' városból semmi foglyot ki ne vigyenek; mindenek fe-

lett vigyázni tartoznak a' strázsa'k a' titkos ruhába öltöztetett személlyekre, hogy a' kiadatott parantsolatok az e'féle álnok mesterségek által meg ne csalattassanak. Ha valamely Mozó e'féle mesterkedésen rajta éretne, ezt mindjárt el kell fogni 's a' Fr. Kommandáns-hoz kell vinni. A' fedet szekereket 's hajókat is nagy szorgalmatossággal meg kell vizgálni, hogy az illy álnokságokat ellehessen kerülni. Ha az illy szekereken foglyok vagy fegyverek találtatnak, mindjárt le kell őket tartóztatni, 's a' t. Költ Barcelloniában Febr. 22-kén 1825-ben. Aláírta. Vice-Gróf Reicet, Kataloniai Fr. Kommandáns.“

Úgy látszik a' Barcellonai Ujságlevelekből, hogy ezen Hirdetésnek kiadattatása után némelly értekezések történtek a' Francia Kommandáns és a' Barcellonai Tisztikarok között, mellyek után az által hárritatott-el a' Francia Kommandáns panaszra, hogy a' fennemlített álnok-mesterkedésekben a' Barcellonai Tisztviselők semmi részt nem vettek, 's gyaníthatóképpen csak a' Mozók tették önn' fejek szerint a' Fr. strázsa-tiszteknek megcsalattatásokra ezen próbát, a' nélkül, hogy valami e'félére a' Tisztikaroktól meghatalmaztatva lettek volna, melyre nézve a' Francia Kommandáns ki is nyilatkoztatta, hogy a' Mozók ezen cselekedetért büntettessenek meg; az említett Ri u nevű fogolyra nézve, ki még ekkor meg nem öletett volt, rendelés tétetett, hogy haladék nélkül vitetessék vissza Barcellonába, 's a' t. —

Reicet.

Újabb Tudósítások.

Francia Ország. — Azon Francia'k káranak, kiknek jószágait a' Státus a' kivándorlásért elvette és eladta volt, visszatérítettését tárgyazó törvényjovallat, a' Követek' kamarájában 259 volksokkal 124 ellen meghatározottat. Már most

a' Pairek' kamarája eltbe adattatik haladék nélkül a' dolog.

Görög Ország. — A' Direktorium rend kívül való Biztosságot nevezettki, a' melly 9 tagokból áll, és a' van ráá bizaltatva, hogy a' lázzasztókra mondjon ítéletet, még pedig olly nagy hatalommal, hogy semmi tovább való apellálásnak ne legyen helye.

Észak Amerika: — Febr. 9-dikén végképpen meghatározatott, hogy ki legyen a' jövő 4 esztendő alatt ezen Republikának Elölülője. A' Candidátusok ezek voltak: Adams, Jackson, és Crawford. A' tartományokban olly nagyon megoszlottak köztök a' voksok, hogy egyik se kapott annyi számú voksot, a' mennyit a' absoluta többségnek neveznek, és a' mennyi megkívántatik, hogy valamelyik Candidátus annál fogva Elölülővé legyen. Tehát a' Képviselők' kamarája tett köztök határozást golyobisok által, melynek a' lett a' resultatuma, hogy Quinci-Adams 13, Jackson 7, és Crawford 4 golyobist kapott.

Irlandia: — Az itt kijövő Ujságok egy levelet adtak ki, a' melyet O-Connel Londonból írt a' Dublini Cath. Egyesület Elölülőjéhez: — „Kötelességem, így szoll O-Connel, a' következő megjegyzéseket közleni velletek: Ma 3-dikszor olvastatik fel a' Dublini Egyesület' elnyomását tárgyazo' törvényjavallat; hanem még belé fognak 10 napok telni, míg végre hajthatatik. Remélem, hogy addig megjelenhetek Irlandiában, hogy a' Catholikusok' méltóságával 's javával megegyező 's a' törvényekkel 's engedelmisséggel nem ellenkező intézeteket előre megtehessük. Jelenthetem, hogy a' Religiói Szabadság' ügye Angliában mind nagyobb-nagyobb lépéseket teszen. A' két házak által e' végre ki-

neveztetett Biztosságoknak vizsgálódásaik ezen tekintetben sok jót tettek; a' mi ügyünk az Anglusoknál naponként foganatosodik, még pedig a' mi legjobb, békességes módon. Olly szerencsés vagyok, hogy meggyőződéssel remélhetem, hogy Felszabadulásunk ezen ülésekben meg fog határozatni, 's az én örömöm annyival nagyobb, hogy a' mi Felszabadulásunkat illető törvényjavallatnak megkészítését nekem engedték, a' melly ha megerősítettik, a' Catholikusok és Protestánsok a' polgáriusokra néve egyenlő lábra fognak állittatni, kivéven a' thronusi következtést, melynek megváltozását nállunk különben is senki se kívánja, 's az Angliai és Irlandiai Lord Cancellarius' helyét. Töllünk többé senmi olly kezességet nem kívánnak, melly a' mi Egyházi fenytékünkkel meg nem egyez. Egy szóval a' mi Felszabadulásunk, ha megnyerjük, olyan lesz, mint minden igazságos és megvilágosodott Protestánsok, és mi magunk is kívánjuk. Nem fog ez csak Feltétel alatt való Felszabadulás lenni. A' törvényjavallatban egy Clausula fog belé tetődni a' Catholikus Papság' tartása eránt, a' melly szerént ennek ezután kegyességi jótételekre is modja lesz, a' helyett, hogy most csaknem alamsinakérégetésre van szükség. Végezetre, ha felszabadulásunk, az Anglus nagy lelkűség' karakterével megegyezőleg megyen véghez, úgy minden Irlandus Catholikusnak áldani kell a' maga Protestáns polgártársát. Ha köztünk egyszer a' Religiói veszekedések megszűnnek, fel fog Országunkra hasadni a' jobb idők hajnala. Úgy esmerem az emberi természetet, hogy a' symtomákból, mellyekre figyelmeztem, kihozhatom, hogy Felszabadulásunk nem soká ki fog mondattatni, és az egymásnak megbocsátás 's a' multakról való elfelejtkezés, békességet fognak nekünk jövőre készíteni: —

„O-Connel Dániel.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltóztatott a' Budweisi Kerület' Kapitányát Lobkowitz Augustó Hercegségét, az ő megkülömböztetett tulajdonságaira nézve a' Gallitziai Kormányozósékhöz Vice-Elölülővé nevezni.

Ezen ujság' elején említők, hogy a' Metternichné Ő Herczegasszonyága egészsége annyira megromlott volna, hogy igen félteni lehet. Most pedig már azt írhatjuk szomoruan, hogy ezen Herczegné ezen Márcz. 19-kén reggeli 4-gyedfél óra-kor meghalálozott.

Magyar Ország.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltóztatott M. Gróf Széki Paulai Teleki Ferencz Ő N.ságát Cs. K. Kamarást, a' Fels. Királyi Magyar Helytartó Tanácsnál eddig Honorarius Titoknokot, ugyan ezen Fels. K. Helytartó Tanátsához Consiliariusá

Hasonlóképpen M. Gróf Majláth Károly Ő N.gát a' Fels. Királyi Magyar Udvari Camaránál eddig volt Honorarius Titoknokot, ugyan azon Fels. Camarához Consiliariusá, kinevezni.

A' Nagy Váradi Görög-Catholicus Cathedralis Egyházhöz következő F. T. Urak nevezettek ki Kánonokokká: —

Varad-Olaszi Parochus, Esperest, és Consistorium' Assessora Fő Tisztelendő Simon Gábor Úr

A' Nagy Váradi Püspöki templomnál Parochus, Consistoriális és T. N. Bihar Vármegyei TáblaBíró, F. T. Korabetz András Úr.

A' Nagy Váradi Akadémiánál Természet, Nemzetek és Magyar Törvények Tudományának Professora, a' Törvények Tudományának Doktora, és T. N. Bihar V. megye' Tábla Bírája F. T. Gyöngyi Borbala Miklós Úr.

Püspöki Titoknok, Nemzeti Oskolák Direktora és Theologia' Doktora F. T. Dobra János Úr.

A' Magyar Országi privilegiált Hajózási Csatorná a' melly Bács Vármegyét által vágja és Ferencz Csatornájának neveztetik, a' múlt 1824-dik esztendőben 1 millió 506,757 mérő gabonát, 34,922 akó bort, 77,807 mázsa sót, és 15,121 mázsa egyéb jószágot; tudniillik fát, építéshez való materialét, dohányt, reptzeolajat, katonaruhát, muntziót, házi butyort, eleséget 's egyéb é'féléit, összeséggel 1 millió 82,896 és 5/8 mázsa portékát szállítottak 369 hajókon, a' mellyek között némelyik 5000—7000 mázsa terhet, sőt egy éppen 7,170 mázsát vitt. E' mellett üresen 342 hajók eveztek rajta végig.

Vas Vármegyéből. Csak igen sokára, vagy talám soha sem fog a' Cultura a' világ' legképzettebb részében Európában is olyan lépcsőn állani, hogy a' lopástól, ettől az igen nagy erkölcsstelen-

séget és vadságot jelentő cselekedettől tartani ne kellene. Sőt el kell pirulnunk, mikor azt tapasztaljuk, hogy éppen a pallérozatlan és vad nemzetek között fénylenek sokan azzal az érdemmel, hogy közöttök fenyték nem lévén is, hallatlan dolog nálók a lopás. Míg Európáról is ezt nem lehet mondani, mindaddig alig érdemljük azt, hogy képzett Európaiaknak nevezessünk. — A' most múlt télen, itt Hegyfalú nevű csinos Helységben, az orozásnak egy különös néme adá magát elő, melly történetből egyszersmind megtanulhatni, mint kelljen az ismeretlen kóborlóknak hinni. — Béméne itt egy férj-siu katonaruhában öltözve a' Vendégfogadóba, hol a' többek között egy keresztet is vevén-elő, azt a' Fogadónak 700 fton árulta; de a' Fogadós azt igen sokallván, vele alkuba sem ereszkedett. Ugyan azon Vendégfogadóba érkezett azonközben egy ismeretlen büttyros Zsidó is. Ez, mintha a' keresztet soha nem látta volna, nagy kíváncsisággal nézegeté azt, 's alattomban a' Fogadónak ezt sügta: Uram! ez a' Katona nem is tudja, mit árul; az a' kereszt ezreket ér, és ha nekem az Úr annyi pénzt kölcsönöz, megveszem tőle, még talám olcsóbban is odaadja 700 ftnál. Én addig a' portékámat és e' drága keresztet is itt hagyom az Úrnál, míg Rohoncra (ide valónak mondá magát a' Zsidó) haza megyek, és két hét múlva nagy interessel egygyütt meghozom az Úr' pénzt. — Hitt a' Fogadós a' gonoszlelkű Izraelitának, 's ez a' katonaruhában lévő Idegentől a' keresztet 650 fton kiakudván, a' Fogadós e' summát egészen kifizette. Elmeno most az Idegen is, a' Zsidó is, de mindenik másfelé, hogy semmi gyanút ne támaszszanak. A' Zsidó büttyra, valamint a' kereszt is — a' Fogadónál maradt.

Eljövén a' határ-idő, a' Zsidó nem érkezett-meg Hegyfalura. Hűjába várta őtet a' Fogadós, végre elment Rohoncra is, de a' Zsidó felől senki sem tudott hírt mondani is. — Ekkor észrejövén a' kárvallott Fogadós, a' büttyrot hiteles személyek előtt felnyitotta, de a' benne találtatott gyóles és más efféle portéka a' drága kereszttel együtt is csak 150 ftra becsültetett; következőképpen a' Fogadós 500 fton veszte-el együgyűsége miatt.

Soprony Vármegyéből. Alig kegyetledik Hazánkban az irtózatot kutya-veszettség (dühösség) valamely tájon olly folyvást, mint a' Répcze mellett. Sok dühös ebek fordúlva-meg e' vidéken, a' körülfekvő faluk lakosai másfél esztendőktől fogva már több szomorú következesit tapasztalák a' veszettségnek. Sok megsebesített részszerint már megdühödött kutyákat, sertvéseket agyon kellett löni; így jártak szarvasmarhák is. Sőt haltak meg e' rémitő nyavalyában emberek is; jóllehet a' Ns. Vármegye ezen veszedelmes környülállásokra nézve a' szükséges rendelkezéseket megtenni el nem mulasztja. — Legnevezetesebb pedig egy Damonyai helységbeli fiatal embernek dühösségi állapotja. Ezt a' szerencsétlen Gulyást estve a' mezőn a' múlt esztendőben egy kutyátka megmarrván, néhány hetek múlva kiüte rajta a' dühösség. 'S ő e' nyavalyájában, melly egyébaránt iszonyú Convulsiókkal és az elme' jelenlétével szokott öszveköttetve lenni, — nyugodalmasan és józan-ésszel volt, minden ismerőseit megismerte, azokkal beszélt, 's a' t. Míg azután mintegy 30 óráig tartott nyavalyájával csendesen meghalván, holt teste egyenesen kinyújtózva találtatott.